

Sygn. akt IV P 19/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący : SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Małgorzata Nazarko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2018 roku w Ś.

sprawy z powództwa **M. P.**

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o.

z siedzibą w M.

o wynagrodzenie i odprawę emerytalną

I. powództwo oddała;

II. zasądza od powódki M. P. na rzecz strony pozwanej Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. kwotę (...) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka M. P. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w M. kwoty (...) w tym 3.552,12 zł tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, 2000,00 zł tytułem odprawy emerytalnej oraz 8.733,33 zł zaległego wynagrodzenia za okres od 1 czerwca do 11 października 2017 roku (po 2.000 zł miesięcznie). W uzasadnieniu powódka wskazała, że z dniem 27 kwietnia 2017 roku powódka rozwiązała umowę o pracę łączącą ją ze stroną pozwaną, następnie ponownie w dniu 15 V 2017 roku została zawarta umowa o pracę na czas określony do 31 grudnia 2017 roku. Powódka nabyła prawo do emerytury, lecz nie otrzymała odprawy emerytalnej, nie otrzymała także ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy oraz wynagrodzenia za okres czerwiec - wrzesień 2017 i 11 dni października.

W sprawie wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Strona pozwana Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. w M. w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżając nakaz w całości podniosła zarzut braku istnienia roszczenia oraz wniosła o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że powódka otrzymywała wynagrodzenie do rąk własnych w siedzibie spółki, powódka była wieloletnim pracownikiem spółki i taki sposób był akceptowany przez strony, powódka w trakcie trwania zatrudnienia nie wzywała pracodawcy do zapłaty zaległego wynagrodzenia.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powódka zatrudniona była u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę od dnia 1 stycznia 2009 roku do 27 kwietnia 2017 roku oraz od 15 maja 2017 roku do 11 października 2017 roku na stanowisku głównej księgowej.

Dowód: świadectwa pracy k. 15-16

Decyzją z 13 kwietnia 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. przyznał powódce prawo do emerytury.

Dowód: decyzja ZUS k. 9

Powódka u strony pozwanej pełniła obowiązki głównej księgowej, zajmowała się kadrami, obliczaniem podatków, ZUS-u, księgowością firmy. Do obowiązków powódki należało min. prowadzenie list obecności i list płac.

Wynagrodzenie i inne należności były wypłacane powódce gotówką do rąk własnych przez D. B. (1). Wszystkie kwoty wypłacane były na podstawie wyliczeń powódki, która prowadziła rozliczenia osobnych kartkach.

W okresie od czerwca 2017 do września 2017 powódka otrzymała co najmniej (...) netto w tym (...)

Powódka nie potwierdzała pisemnie otrzymanych kwot. Inni pracownicy także nie potwierdzali od razu otrzymanej gotówki. Powódka co miesiąc drukowała listy płac, lecz nie były one podpisywane, bo były problemy z podpisami pracowników - trudno ich było zmobilizować i najczęściej powódka zbierała podpisy raz na rok przy wydawaniu PIT-11.

Dowód: notatki powódki k. 60

zeznania świadka D. B. (1) k. 53-54, płyta CD k. 56

J. O. k. 54, płyta CD k. 56

M. Z. k. 54, płyta CD k. 56

A. I. (1) k.78, płyta CD k. 81

zeznania powódki k. 54-55, płyta CD k. 56 (częściowo)

zeznania D. B. (2) (za stronę pozwaną) k. 55, płyta CD k. 56

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o zeznania świadków oraz stron (powódki jedynie częściowo) jak również dokumenty zgromadzone w aktach sprawy. Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Powódka wniosła o zasądzenie kwoty (...) w tym 3.552,12 zł tytułem ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy, 2.000,00 zł tytułem odprawy emerytalnej oraz 8.733,33 zł zaległego wynagrodzenia za okres od 1 czerwca do 11 października 2017 roku (po 2.000 zł miesięcznie).

Zgodnie z art. 22 i 94 pkt. 5 oraz 78 kp za wykonaną pracę pracownikowi przysługuje wynagrodzenie, które powinno być wypłacane terminowo. Podstawą prawną roszczenia o wypłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy jest przepis art. 171 kp § 1 kp, zgodnie z którym w przypadku niewykorzystania przez pracownika przysługującego mu urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny. Zgodnie natomiast z treścią art. 92¹ kp pracownikowi spełniającemu warunki

uprawniające do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, którego stosunek pracy ustał w związku z przejściem na rentę lub emeryturę przysługuje odprawa pieniężna w wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia.

Strona pozwana nie kwestionowała co do zasady należności wskazywanych przez powódkę, jednak podniosła, że zostały one wypłacone gotówką.

Wskazać należy, że to wprawdzie na pracodawcy spoczywa obowiązek wykazania, że wynagrodzenie zostało pracownikowi wypłacone - najczęściej przez przedstawienie listy płac podpisanej przez pracownika lub potwierdzenia przelewu bankowego. W niniejszej sprawie takich dokumentów nie przedstawiono, gdyż - jak wynika z zebranego materiału dowodowego - były drukowane listy płac, lecz jednak nie były na bieżąco podpisywane przez pracowników, a dopiero przy wydaniu druku PIT w następnym roku. Jednak w niniejszej sprawie sytuacja jest wyjątkowa, gdyż to powódka od wielu lat była księgową u strony pozwanej i to właśnie do obowiązków powódki należało dopilnowanie, aby wypłaty należności pracowniczych były prawidłowo wypłacone i udokumentowane. To powódka powinna dopilnować, aby pracownicy co miesiąc przy odbiorze wynagrodzenia w gotówce podpisali się na liście płac, kwitując odbiór gotówki. Obowiązku tego powódka nie wykonała nie tylko w stosunku do pracowników, ale także sama nie potwierdzała wydrukowanych przez siebie list płac. Obciążanie w takim wypadku strony pozwanej konsekwencjami braku listy płac z podpisami powódki, było by sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Tym samym strona pozwana mogła w inny sposób wykazać fakt wypłacenia powódce wynagrodzenia i innych świadczeń.

Świadek D. B. (1) zeznała, że wypłacała powódce co miesiąc gotówką 4500 zł, płatności były ratałnie po 1000-2000 zł, lecz powódka otrzymała całe należne jej świadczenia, co istotne świadek wysokość kwoty do wypłaty otrzymywała na kartkach sporządzonych przez powódkę, która wyliczała całość kwot należnych jej za dany miesiąc (wynagrodzenie, ekwiwalent za urlop, wynagrodzenie za okres chorobowego). Tak samo została wypłacona odprawa emerytalna (powódka na karteczce wypisała wysokość świadek wypłaciła gotówką). Odbiór gotówki przez powódkę potwierdza świadek J. O., która zeznała, że widziała, jak powódka otrzymywała wynagrodzenie. Świadek M. Z. także potwierdziła, że wynagrodzenie u strony pozwanej było wypłacane gotówką, że pracownicy nie potwierdzali odbioru wypłaconych kwot; świadek ten zeznała także, że utrzymywała kontakty z powódką i powódka nigdy nie skarżyła się że nie otrzymała wynagrodzenia. Fakt gotówkowej wypłaty należności powódce potwierdzają zeznania świadka A. I. (2). Także z zeznań D. B. (2) (słuchanego za stronę pozwaną) wynika, że powódce było wypłacone co miesiąc po 4500 zł gotówką.

Powódka w swoich zeznaniach potwierdziła, że do jej obowiązków należało prowadzenie list płac. Zeznała, że co miesiąc listy płac były drukowane, lecz nie były podpisywane, bo były problemy z podpisami pracowników, bo trudno ich było zmobilizować i najczęściej powódka zbierała podpisy raz na rok przy wydawaniu PIT-11.

Natomiast podkreślenia wymaga fakt, że powódka nie była konsekwentna co do swojego stanowiska. W pozwie wskazała, że strona pozwana zalega w zapłacie należności 3.552,12 zł tytułem ekwiwalentu za 36 dni urlopu wypoczynkowego, 2.000,00 zł tytułem odprawy emerytalnej oraz 8.733,33 zł zaległego wynagrodzenia za okres od 1 czerwca do 11 października 2017 roku (po 2.000 zł x 5 miesięcy i 733,33 zł za ostatni miesiąc), wskazała, że świadczenia te zostały ujęte na liście płac, lecz nie zostały wypłacone, z treści pozwu nie wynika, aby otrzymała te świadczenia częściowo. Na rozprawie w dniu 22 czerwca 2018 roku świadek D. B. (1) zeznała, że wypłacała powódce należne jej kwoty w gotówce zgodnie z wyliczeniem przedstawianym przez powódkę, wypłacała co miesiąc 4500 zł netto, wypłaciła także ekwiwalent za urlop wypoczynkowy i odprawę emerytalną. Powódka zeznając w tym samym dniu zeznała, że nie otrzymywała wynagrodzenia za okres wskazany w pozwie, ale przychodziła do pracy z poczuciem obowiązku, zaprzeczyła, aby otrzymywała co miesiąc 4500 zł gotówką, podając, że wynagrodzenie powódki wynosiło 2000 brutto, otrzymywała gotówką jakieś kwoty, ale nie w pełnej wysokości. Wskazała także, że wszystkie rozliczenia zapisywała na karteczkach, ale zostały one w biurku. Podkreśliła, że nie dostała odprawy emerytalnej. Następnie na rozprawie w dniu 23 października 2018 roku po przedstawieniu powódce kartki z odręcznym zapisami (k. 60) powódka w zeznaniach potwierdziła, że na tej kartce są wyliczenia sporządzane przez powódkę. Wskazała, że zapisy na plus są to kwoty, które powódka powinna otrzymać, a na minus te, które otrzymała, wpisywała też datę otrzymania tych kwot. Dopiero wobec treści zapisów na tej kartce (wynagrodzenie za miesiąc powódka wpisywała na tej kartce jako 3.000 zł lub 4.500 zł, od tej kwoty naliczona była odprawa emerytalna - 4.500 zł i ekwiwalent z urlop - 7.071,43 zł) powódka przyznała,

że otrzymywała 4.500 zł miesięcznie, wskazując, że jak zeznawała poprzednio, że tak nie było, to się pomyliła. Tak zmienne stanowisko powódki nie zasługuje na wiarę i poddaje w wątpliwość zeznania powódki.

Dodatkowo potwierdzeniem okoliczności, że powódka otrzymywała wynagrodzenie w gotówce są zapiski sporządzone przez samą powódkę (k. 60). Z treści tych zapisków wynika, że powódka otrzymała np. 3000 zł w dniu 2 czerwca 2017r, 1000 zł - 9 czerwca 2017r, 1000 zł - 18 lipca 2017r, 1000 zł 4 sierpnia 2017r, 2000 zł 7 sierpnia 2017r, 1500 zł 8 sierpnia 2017r, 1000 zł 11 sierpnia 2017r, 3500 zł 25 sierpnia 2017r, 500 zł 13 września 2017r, 6571,43 zł 19 września 2017r (nie wszystkie zminusowane kwoty zawierają daty). Z sumowania zminusowanych kwot wynika, że powódka otrzymała co najmniej (...) a są to tylko dwie odnalezione przez stronę pozwaną kartki z zapiskami powódki. Kwota ta przekracza kwotę żadaną pozwem.

Powyższe nakazywało uznać, że kwoty żądane pozwem przez powódkę zostały zapłacone.

Mając powyższe na uwadze powództwo należało oddalić.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2016r, poz. 1668 z późn. zm.).